ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Ἰδιοκτησία: «Ἡ Πρωΐα», Ἀν. Ἐκδοτική Ἑταιρεία

Γραφεία: Στοὰ Πεσμαζόγλου Τηλέφωνα: 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρχ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΕ'.—ΑΡ. 15—109

ΔΕΥΤΕΡΑ
19
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1940

Σελήνη 12 ἡμερῶν
Ἀνατ. ἡλίου 7.12. Δύσις 6.06
Ἀρχίππου, Φιλήμονος

Η ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗ

Τὸ θέμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἡ βάσις τοῦ λόγου, τοῦ ἐκφωνηθέντος πρὸ δεκαημέρου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρύσαν θὲν κατὰ τὴν εἰσοδοχήν του εἰς τὸ Ἵδρυμα, θὰ ἔπρεπεν, ἴσως, νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ ἀπὸ κάπως γενικωτέρας ἀπόψεως.

Ὅπως ἐγράψαμεν ἐν καιρῷ, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέπτυξεν ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως μίαν βασικὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν συνεμερίζετο μετὰ τοῦ ἀλησμονήτου Ἕλληνος διανοητοῦ Ἰωνος Δραγούμη καὶ ὑπεγράμμισεν εἰς τὸν λόγον του τὴν δυνατότητα τῆς ἀπὸ κοινοῦ καλλιεργείας ἐκ μέρους τῶν λαῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς τοῦ διὰ μέσου πολλῶν αἰώνων διαμορφωθέντος ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς θρησκείας ἰδιομόρφου πολιτισμοῦ. Ἡ δυνατότης αὐτὴ εἶνε ὄντως ὑπαρκτή. Διὰ νὰ τραπῇ πρὸς τὴν πραγματοποίησιν, ἐν τούτοις, νομίζομεν ὅτι θὰ ἔπρεπε ν' ἀφυπνισθῇ ἐν πρώτοις—καὶ δὴ μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων — ἡ συνείδησις αὐτῆς τῆς καθ' ἡμας Ἀνατολῆς. Τίποτε δὲ δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ συμβάλῃ περισσότερον εἰς τοῦτο, ἀπὸ μίαν ἀρτίαν πραγματικῶς διδασκαλίαν τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἱστορία τοῦ Βυζαντίου καλύπτει περίοδον ὑπερχιλιετῆ, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν ἄφθονα στοιχεῖα. Καὶ ὅταν κατανοηθῇ καλῶς, ὅτι ὁ συγχρονος ἑλληνισμὸς εἶνε ἡ φυσικὴ καὶ ἀδιάλειπτος συνέχεια τοῦ βυζαντινοῦ, ἀποβαίνει ἐξόφθαλμος ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ γνωρίζουν καλῶς οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες τὴν ἱστορίαν αὐτήν. Ὄχι ὡς ξηρὰν καὶ ἄψυχον παράθεσιν ὀνομάτων αὐτοκρατόρων καὶ στρατηγῶν καὶ τοπωνυμίων μαχῶν, μὲ μοναδικὴν θερμοτέραν ἔξαρσιν τῆς τελευταίας δραματικῆς σκηνῆς τῆς πτώσεως τῆς αὐτοκρατορίας μὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Πόλεως, μετὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἡ ἀρρήκτω συνέχεια ἀρχίζει ἡ ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἀλλὰ ὡς νοήμονα παρακολούθησιν τοῦ τρόπου καθ' ὃν τὸ Ἀνατολικὸν Ρωμαϊκὸν κράτος, τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος μὲ καθέδραν τὴν ἐπώνυμον πόλιν του, μετουσιώθη, ὑπὸ τὴν ἀκαταμάχητον ἐπίδρασιν τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς ἓν κράτος ἑλληνικόν, τόσον ἑλληνικόν, ὥστε ὅταν, κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς ἀκμῆς τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας, τὸ ἔθνος ὡραματίζεται τὴν ἀπολύτρωσίν του, ὁ λαὸς ἐξέφραζε τὴν βαθεῖαν περὶ αὐτοῦ πίστιν του μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν φράσιν «θὰ ξαναγίνῃ τὸ ρωμαϊίκο», δηλαδὴ τὸ ἄλλοτε ἀνατολικὸν ρωμαϊκὸν κράτος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποβῆ ἀθύτατα ἑλληνικόν, ὥστε νὰ αὐτίζεται καὶ τ' ὄνομά του ἀκόμη μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ νέου ἑλληνικοῦ.

Ὅταν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἵδρυσε τὸ νέον κράτος, ἀπὸ λαοὺς συμμιγεῖς, εὐρωπαϊκοὺς καὶ ἀσιατικούς, οἱ ὁποῖοι, ἐν τούτοις, εἶχον ὑποστῆ, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς παλαιοτέρας ρωμαϊκῆς κοσμοκρατορίας, τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, πολὺ ὀλίγον ἐσκέπτετο, ἴσως, ὅτι τὸ κράτος τοῦτο θ' ἀπέβαινεν ἑλληνικόν. Ἡ διάρθρωσίς του εἶχεν ἐπιτελεσθῆ κατὰ τὰ ὑποδείγματα τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης. Τὸ γεγονος, ὅμως, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος κατέστησεν ἐπίσημον τοῦ νέου κράτους θρησκείαν τὴν χριστιανικὴν καὶ τὸ γεγονός, ὅτι αὕτη διεμορφοῦτο συνεχῶς ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς διανοίας, διότι οἱ μεγάλοι ἱεράρχαι της ἑλληνικὴν εἶχον τὴν παιδείαν καὶ τὸ ἱερὰ γράμματα καὶ τὸ λειτουργικὸν ἦσαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν δὲν ἦτο δυνατόν, παρὰ νὰ ἐπιτηρεάσουν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ νέου τούτου Ρωμαϊκοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον χαλαρωτάτους εἶχε κατ' ἀρχὰς δεσμοὺς με τὴν Ρώμην. Καὶ δύο περίπου αἰῶνας μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ κράτους, ἐπὶ τῆς ἐνδόξου βασιλείας τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἡ λατινικὴ ἔχρησιμοποιεῖτο μόνον εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἀπέμενον ἐξ αὐτῆς ὡρισμέναι μόνον ἀναφωνήσεις καὶ ἐπευφημίαι εἰς τὸν ἱππόδρομον. Ἀλλ' ὁ Ἰουστινιανός, ἀναγνωρίζων τὴν ἀνάγκην τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἑλληνικῆς καὶ εἰς τὴν νομοθεσίαν, ἐπέτρεψε τὴν «κατὰ πόδας» μετάφρασιν τῶν λατινιστὶ συνταχθεισῶν Νεαρῶν, τῶν Πανδεκτῶν καὶ τοῦ Κωδικος.

Ἀφοῦ τὸ βυζαντινὸν κρατος ὑπερέβη τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου ἀρξαμένην περίοδον τῶν μεγάλων περιπετειῶν, ἀποκρούσαν μεγάλας ἐπιθέσεις ἐκ τῆς Ἀσίας, ἤρχισεν, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὀγδόου αἰῶνος, ἡ περίοδος τῶν Ἰσαύρων, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐξελληνισμός του ὡλοκληρώθη. Ἤτο, λοιπόν, κράτος ἑλληνικὸν πλέον κατὰ πάντα κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀπὸ τοῦ 867 μέχρι τῶν σταυροφοριῶν μεγάλης ἀκμῆς του, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ κῦρος του καὶ ἡ πολυειδὴς ἐπίδρασίς του ἐπὶ τῆς τότε Εὐρώπης εἶχον ἐξιχθῆ εἰς τὸ ἀνώτατον. «Κράτος ἑλληνικὸν» τὸ ἀπεκάλουν οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως καὶ ἡ καθέδρα του, ἡ Κωνσταντινούπολις ἐθεωρεῖτο ὡς ἑστία τοῦ τότε πολιτισμοῦ. Ἤτο αὐτὴ ἡ ἐποχὴ τῆς ἀναπτύξεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς μὲ τὸν ἀδιαφιλονικήτως ἑλληνικὸν ὀρθόδοξον χριστιανικὸν πολιτισμόν. Αἱ σταυροφορίαι, αἱ ὁποῖαι ἐπέπρωτο νὰ καταληξουν εἰς τὴν πρώτην ἅλωσιν τῆς Ἱερόλεως ἀπὸ τοὺς Φραγκους, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ τονίσουν ἔτι μᾶλλον τὴν ὑπεροχὴν τῆς πνευματικῆς καλλιεργείας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς ἐναντι τῶν ἀξέστων σιδηροφρακτων ἱππότων καὶ νὰ δημιουργήσουν τὴν συνείδησιν τῆς ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς, ἡ ὁποία ἐξέβαλε τοὺς εἰσβολεῖς ἀπὸ τὴν Πόλιν τὴν 15ην Αὐγούστου 1261 καὶ ἀποκατέστησε, διὰ δύο αἰῶνας, τὸ ἀπολύτως πλεον ἑλληνικὸν κράτος τῶν Παλαιολόγων.

Ἡ συνείδησις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς ἦτο γενικὴ κατὰ τοὺς πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 χρόνους. Ἐναρκώθη ὅταν, κατὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνικοῦ ἀνεξαρτήτου κράτους, πρὸ αἰῶνος καὶ πλέον, ἐπεχειρήθη, ἀπὸ κακῶς ἐννοούμενον κλασσικισμόν, νὰ συνδεθῇ ὁ σημερινὸς ἑλληνισμὸς ἀπ' εὐθείας μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα, ἀγνοουμένης τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ὑπερχιλιετοῦς βυζαντιακῆς ἐξελίξεως. Μετὰ τὸν Ἴωνα Δραγούμην, ὁ Μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος ἐνεφάνισεν, ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς βέβαια ἀποψεως, την ἰδέαν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς ὡς ἔννοιαν ἰδιομόρφου ἑλληνικοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, κοινοῦ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς αὐτῆς. Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς εἶνε μία μεγάλη ἠθικὴ δύναμις, ἡ ὁποία ἠμπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπ' ἀγαθῷ καὶ διὰ τὴν προοδευτικὴν ἀνέλιξιν τῶν λαῶν τῆς ἰδικῆς μας Ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πολύτιμος συμβολὴ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ. Διὰ νὰ λάβωμεν συνείδησιν αὐτοῦ, ἀπαιτεῖται, ὅπως ἐίπομεν, νὰ κατανοήσωμεν τὰ διδάγματα τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας μας.

Οἰκίαι καταστραφείσης φιλλανδικῆς πόλεως, αἱ ὁποῖαι φλέγονται πληγεῖσαι ἀπὸ ἐμπηρστικὰς βόμβας, ριφθείσας ἀπὸ σοβιετικὰ ἀεροπλανα.

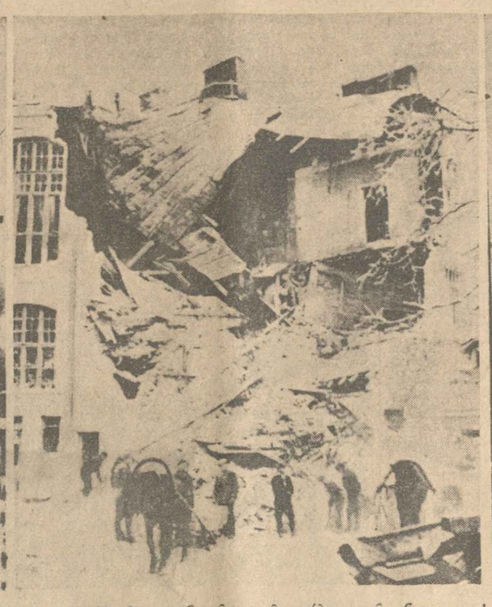

Τὸ ὁλλανδικὸν προξενεῖον μιᾶς πόλεως τῆς βορειοδυτικῆς Φιλλανδίας, τὸ ὁποῖον κατεστράφη τελείως, πληγὲν ἀπὸ μεγάλην σοβιετικὴν βόμβαν.

Φιλλανδὸς στρατιώτης, μὲ λευκὴν περιβολὴν, ἀναγινώσκει κυβερνητικὴν εἰδοποίησιν, συνιστῶσαν εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ μὴ ὁμιλοῦν περὶ τῆς θέσεως τῶν στρατευμάτων.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς «Τοῦντρα»

Στρατηγὸς Βαλένιους, ὁ ἥρως τῆς Φιλλανδίας

Μία συνομιλία

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Φεβρουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ Φιλλανδοσοβιετικὸς πόλεμος ἐπέδειξεν ἔως τώρα ἀφανταστες ἡρωϊκὲς πράξεις. Ἐννοῶ μὲ τοῦτο τὸν ἡρωϊσμὸ τῶν στρατιωτῶν εἰς τὴν πλευρὰν ἐκείνην τοῦ μετώπου, ποὺ ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος των. Εἶνε φυσικὸ νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ πληροφορῆται ὁ κόσμος παρὰ ἐλαχιστα ἀνδραγαθήματα καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα μόνον ὅσα ἔρχονται εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι κλείνει ἡ ἔνδοξος ἱστορία—κάθε Φιλλανδὸς γράφει κάθε μέρα καὶ ἀπὸ μιὰ ὑπέροχη σελίδα εἰς τὸ μεγάλο αὐτὸ δράμα τῆς πατρίδος του. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶνε καὶ ὁ στρατηγὸς Βαλένιους. Ἀπὸ τὶς πρῶτες ἑβδομάδες τῆς συρράξεως ξεχώρισε μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν ἡγετῶν τῆς μικρᾶς Φιλλανδίας. Μὲ ἐλαχιστες δυνάμεις, εἰς τὸν βόρειο ρωσοφιλλανδικὸ τομέα κατήγαγε περιφανῆ νίκη καὶ ἀνεχαίτισε τὸν ἐχθρικὸ ὄγκο, κατα τὶς πρῶτες ἐκείνες δυσχερεις ἑβδομάδες τῆς εἰσβολῆς. Γρήγορα ἡ φήμη του ξεπέρασε τὰ ὅρια τῆς πατρίδος του. Τὸ ὄνομά του ἔγινε συμβολικὸ καὶ δὲν ἄργησαν νὰ παρομοιάσουν τὸν μικροσκοπικὸ αὐτὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν Δαυὶδ τῆς Βίβλου, ποὺ ὀρθώνεται ἐναντίον τοῦ Γολιάθ. Γιατὶ ὁ Βαλένιους δὲν εἶνε ἄγνωστος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ οὔτε τὸ ὄνομά του ἀκούνεται διὰ πρώτην φοράν.

Οἱ ξένοι δημοσιογράφοι εἰς τὸ Βερολῖνον εἶχαν μιὰ εὐχάριστη ἔκπληξι, ὅταν εἶδαν τὰ φιλλανδικὰ στρατιωτικὰ ἀνακοινωθέντα νὰ ἀναφέρουν τόσον τιμητικὰ τὸ ὄνομα του. Τὸν εἶχαν γνωρίσει ὅλοι σχεδὸν μόλις πρὸ τριμήνου, ἐδῶ εἰς τὸ Βερολῖνο. Ἕνα μεσημέρι μᾶς τὸν ἐσύστησε ἡ φιλλανδὴ συνάδελφος: «Ὁ στρατηγὸς Βαλένιους, ὁ εἰδικὸς στρατιωτικὸς συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος μου» Ἦταν τότε οἱ πρῶτες ἡμέρες τοῦ Σεπτεμβρίου, ὅταν τὰ γερμανικὰ στρατεύματα, ἐπροχώρουν πρὸς τὴν Βαρσοβίᾳ καὶ ὅλος ὁ κόσμος παρακολουθοῦσε μὲ ἀγωνία τὴν ἐξέλιξι τῆς εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως. Κοντός, τετράγωνος, καλοδεμένος, μὲ μικρὰ καὶ ἀεικίνητα μάτια, ὁ στρατηγὸς - δημοσιογράφος, δὲν μιλοῦσε παρα σπάνια καὶ τότε μόνον μὲ μονοσύλλαβα. Μασοῦσε διαρκῶς τὴ μακρυὰ πίπα του καὶ κοίταζε ἀδιάφορα τὸ κενό. Θαροῦσες πὼς δὲν παρακολουθοῦσε τὴ συζήτησι, ἀν καὶ διέκρινες ὅτι δεν τοῦ ξέφευγε τίποτα. Ἔπσι σὲ λίγες μέρες ἔγινε πασίγνωστος, ὁ συνάδελφος - στρατηγός, μὲ τὸ κλασσικό του «πουλόβερ μὲ τὸ ἐκλαίρ». Σακκάκι δὲν φόρεσε ποτέ του.

Εἰς τὸ ταξίδι ποὺ κάμαμε εἰς τὸ Ντάντσιχ, εἰς τὰς 20 Σεπτεμβρίου, κατὰ τὴν πρώτη ἐπίσκεψι τοῦ Χίτλερ, μᾶς διηγήθηκε μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἱστορία — τὴν περιπετειῶδη ζωή τοῦ. Ποιὸς νὰ φανταστῇ τότε, ὅτι ὁ μικροσκοπικος ἐκεῖνος ἀνθρωπάκος, μὲ τὴν παγερὴ ἠρεμία του, θὰ συνεχιζε μετὰ τρίμηνο τὸ παλαιό του ἡρωϊκὸ ἔργο. Γιατὶ ἡ ἀληθεια εἶνε, ὅτι ὁ Βαλένιους δὲν ἀπέκτησε τὴν φήμην του τώρα μὲ τὰ πολεμικὰ γεγονότα. Εἶνε ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ φανατικοὺς πρωτεργάτας τῆς φιλλανδικῆς ἀνεξαρτησίας. Τὸν συναντοῦμε—ἐδῶ ἀρχίζει ἡ διήγησίς του — ὡς νεαρὸ φοιτητὴ κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸ πόλεμο μέσα στὶς ἐπαναστατικὲς οργανώσεις τῶν Φιλλανδῶν κατὰ τῆς τσαρικῆς Ρωσίας. Ἦταν ἀπὸ τὰ πιὸ δραστήρια μέλη τῆς πατριωτικῆς ὀργανώσεως «Τοῦντρα». Τί ἦταν ἡ «Τοῦντρα» αὐτὴ καὶ πῶς ἐργάσθηκε διὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Φιλλανδίσς ἀπὸ τὸν ρωσικὸ ζυγό — αὐτὸ εἶνε μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἱστορία, ποὺ πρεπει κάποτε νὰ ἐρευνηθῇ.

Ἐκεῖνο ποὺ ἠμποροῦμε νὰ ἀναφέρουμε εἶνε ὅτι ὁ Βαλένιους ἔγινε πολὺ σύντομα ἡ ψυχὴ τῆς ἐπαναστατικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως. Κατ' ἐντολὴν αὐτῆς, ὠργάνωσε τὰ ἐθελοντικὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΠΙΤΕΘΗ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο ΧΙΤΛΕΡ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΗ

Τὸ ἐρώτημα το ὁποῖον ἀκούομεν συχνὰ σήμερον εἶνε: ποῦ θὰ ἐπιτεθῇ ἡ Γερμανία; Θὰ ἐπιτεθῇ εἰς τὴν γραμμὴν Μαζινό, θὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Ὁλλανδίαν ἢ τὸ Βέλγιον ἢ θὰ στραφῇ πρὸς νότον ἢ πρὸς τὰ σκανδιναυϊκά; Σπανίως ὅμως τίθεται τὸ ἐρώτημα: θὰ ἐπιτεθῇ κάν; Γενικῶς πιστεύεται ὅτι κατὰ τὴν ἄνοιξιν θὰ ἐκδηλωθῇ καπου μεγαλη γερμανικὴ ἐπίθεσις. Ὅλοι σχεδὸν θεωροῦν ἀδύνατον τὸ ὅτι ἡ Γερμανία δὲν θα ἀναλάβῃ καμμίαν πρωτοβουλίαν, ἀλλα θὰ παραμείνῃ ἀδρανὴς ὄπισθεν τῆς γραμμῆς Ζιγκφριντ ἢ τοῦ δυτικοῦ τείχους, ὅπως τὴν ὀνομάχουν ἐν Γερμανίᾳ· πιστεύουν ὅτι δι' οἰκονομικοὺς καὶ ψυχολογικοὺς λόγους ἡ Γερμανια ὀφείλει νὰ ἐπιτεθῇ καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀναμείνῃ.

Εἶνε ἀσφαλῶς ἀληθὲς ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς πιέζει σοβαρῶς τὴν Γερμανίαν καὶ ἐμποδίζει τὸν ἀνεφοδιασμόν της διὰ τῶν ἀπαραιτήτων πρώτων ὑλῶν. Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Γερμανία δὲν λαμβάνει καὶ δὲν δύναται νὰ λάβῃ πρωτας ὕλας, ἰδιαιτέρως δὲ πετρέλαιον καὶ μέταλλα, εἰς ποσότητας ποὺ θ' ἀπητοῦντο διὰ πόλεμον μεγαλης ἐντάσεως. Ὅταν ἐξαντλῇ θοῦν τὰ σημερινα ἀποθέματά της, ἡ ἀντικατάστασις θὰ εἶνε σχεδὸν ἀδύνατος ἀλλὰ δὲν θὰ ἐξαντληθοῦν ἂν δεν γίνῃ πόλεμος μεγάλης ἐντάσεως. Ὁ ὑπολογιστικώτατος Γερμανὸς ἡγέτης (ὁ Χίτλερ ἀπέδειξε πολλάκις ὅτι γνωρίζει ἄριστα τὴν τέχνην τοῦ ὑπολογισμοῦ) θὰ σκέπτεται ἀσφαλῶς: Ἂν κάμω μεγάλην ἐπίθεσιν ἡ ὁποία ἀναγκαστικῶς θὰ ἐξαντλήσῃ τὰ ἀποθέματά μου καὶ ἂν ἡ ἐπίθεσις αὕτη δὲν φέρῃ τὴν πλήρη καὶ ὁριστικὴν νίκην, εἶμαι χαμένος, διότι δὲν δυναμαι νὰ ἀναπληρώσω τα ἀποθέματά μου, ἐνῷ οἱ σύμμαχοι δύνανται. Ἀφ' ἑτέρου, ἂν μείνω ἡσυχος ὀπισθεν τῆς γραμμῆς Ζιγκφριντ, ταὐτοχρόνως ἀπειλῶν καὶ χρησιμοποιῶν ὅλας τὰς μεθόδους τοῦ πολέμου τῶν νεύρων, ἴσως κουράσω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἐπιτύχω μίαν εἰρήνην, ἡ ὁποία θὰ ἀφησῃ ἄθικτον τὴν γερμανικὴν μαχητικὴν δύναμιν καὶ θὰ ὤσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν τὸν καιρον νὰ προετοιμάσῃ νέαν ἔπεκτασιν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Γερμανία θὰ κατορθώσῃ νὰ συμπληρώσῃ τὰ κενὰ τοῦ σιδηροδρομικοῦ της δικτύου καὶ πιθανὼς ν' ἀναδιοργανώσῃ τὰς ρωσικὰς μεταφοράς.

Ποία εἶνε ἡ κατάστασις ἀπὸ τῆς ψυχολογικῆς ἀπόψεως; Ὁ γερμανικὸς λαός, λέγεται, δὲν θ' ἀνθέξῃ εἰς τὰς στερήσεις ἐπὶ μακρόν. Ὁ γερμανικὸς λαὸς ὅμως, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προηγουμένου πολέμου, ἀπέδειξεν, ὅτι δύναται ν' ἀνθέξῃ εἰς στερήσεις ἐπὶ μακρότατον χρονικὸν διάστημα. Τὸ ἠθικὸν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ δύναται νὰ κλονισθῇ μόνον κατόπιν πραγματικῆς ἥττης καὶ μάλιστα μὲ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ἡ ἥττα αὐτὴ δὲν θ' ἀποκρυβῇ, ὅπως ἀπεκρύβη ἐπὶ τέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν μάχην τοῦ Μάρνη. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἀντέχουν εἰς ἥτταν, ἀλλ' ἀντέχουν ἐπὶ μακρὸν εἰς στερήσεις. Ἀλλ' ὁ Χίτλερ δύναται ν' ἀναμένῃ; Γενικῶς θεωρεῖται ὡς ἀνυπόμονος.

Κατὰ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς κυβερνήσεώς του μόνον ἕνα ἔτος, τὸ 1937, παρῆλθεν ἄνευ σοβαρᾶς δράσεως. Τὸ 1933 κατέλυσε τὸ δημοκρατικὸν σύνταγμα. Τὸ 1934 ἐξεκαθάρισε τὸ κόμμα του. Τὸ 1935 εἰσήγαγε τὴν ὑποχρεωτικὴν θητείαν. Τὸ 1936 συνηγωνίζοντο εἰς ἐπιθετικότητα διὰ νὰ τρομοκρατήσουν τοὺς ἀντιπάλους των. Ὁ Χίτλερ ὅμως ἀνέμενε μέχρις ὅτου οἱ ἀντίπαλοί του ἐκουράσθησαν καὶ ἤρχισαν νὰ συγκρούωνται μεταξύ των.

Ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην ὁ Χίτλερ ἐρωτοτροποῦσε μὲ τοὺς κομμουνιστάς. Καὶ οἱ δύο μαζί, μὲ μίαν ἡμισυμμαχίαν, προσεπάθουν ν' ἀνατρέψουν τὴν δημοκρατικὴν κυβέρνησιν τῆς Πρωσίας καὶ πάλιν μαζί, εἰς νέαν ἡμισυμμαχίαν, ὠργάνωσαν ἀπεργίαν τῶν ἐργατῶν μεταφορῶν τοῦ Βερολίνου. Αὐτὸ τὸ παιγνίδι τῆς ἀναμονῆς ἦτο ἐπικίνδυνον παιγνίδι διὰ τὸν Χίτλερ. Οἱ ὁπαδοί του ἤρχισαν ν' ἀνυπομονοῦν καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ 1932 ἐφαίνετο, ὅτι ὁ Χίτλερ ἔχανε. Αἱ ψῆφοι του κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐμειώθησαν κατὰ δύο καὶ πλέον ἑκατομμύρια. Κατὰ δὲ τὰς ἑπομένας ὁμοσπονδιακὰς καὶ δημοτικὰς ἐκλογὰς αἱ ἐθνικοσοσιαλιστικαὶ ψῆφοι ἔπεσαν σχεδὸν εἰς τὸ ἥμισυ. Ὁ ὑπαρχηγός του Στράσσερ ἀπεσκίρτησεν, ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ βιομηχανικοῦ καὶ τοῦ γεωργικοῦ κεφαλαίου, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ φὸν Πάπεν καὶ τοῦ προέδρου Χίντεμπουργκ ὁ Χίτλερ κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ. Τὸ παιγνίδι τῆς ἀναμονῆς, ὁσονδήποτε ἐπικίνδυνον καὶ ἂν ἦτο, ἐπέτυχε, ἐνῷ πᾶσα διαίσα ἀπόπειρα ἀνατροπῆς τῆς δημοκρατίας ἦτο καταδικασμένη εἰς βεβαίαν ἀποτυχίαν.

Κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα ὁ Χίτλερ ἀπέδειξεν ὅτι γνωρίζει ν' ἀναμένῃ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀναμονὴ ἐκείνη ὡδήγησεν εἰς τὴν τελικὴν ἐπιτυχίαν, διατί δὲν θὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ ἴδιον παιγνίδι καὶ εἰς εὐρυτέραν κλίμακα; Εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρίζωμεν τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τῆς προσφάτου ἱστορίας διὰ νὰ μὴ διαπράξωμεν τὸ ἴδιον σφάλμα ποὺ διέπραξαν οἱ ἐσωτερικοὶ ἀντίπαλοί του. Ἐξελαμβανον κάθε ἐθνικοσοσιαλιστικὴν ἀπειλὴν ὡς ἀληθῆ. Ἀφηναν τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὸν Χίτλερ καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν περίοδον. Οὐδέποτε ἠνάγκασαν τοὺς ἐθνικοσοσιαλιστὰς νὰ ἐξέλθουν εἰς ἀνατεπταμένον πεδίον καὶ νὰ πολεμήσουν εἰς στιγμὴν καὶ θέσιν ποὺ δὲν ἦτο εὐνοϊκὴ διὰ τὰ σχέδια τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν.

Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ λαοὶ καὶ οἱ στρατοὶ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, εἶνε ἑτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσουν γερμανικὴν ἐπίθεσιν ὁποτεδήποτε καὶ ὁπουδήποτε ἤθελεν ἐκδηλωθῇ αὕτη. Εἶνε ὅμως ἀνάγκη ὅπως οἱ λαοὶ καὶ οἱ στρατοὶ εἶνε ἐπίσης ἕτοιμοι, ἐὰν ὁ Χίτλερ ἀποφασίσῃ νὰ περιμένῃ, ν' ἀφαιρέσουν ἀπὸ αὐτὸν τὴν πρωτοβουλίαν καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ δώσῃ τὴν μάχην ὑπὸ δυσμενεῖς ὅρους. Αὐτὸ συνέβη εἰς μικρὰν κλίμακα εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ «Ναύαρχου φὸν Σπέε». Ἂν πρόκειται νὰ συμβῇ τὸ αὐτὸ καὶ εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα δὲν ἀρκεῖ εἰς τους στρατιωτικοὺς ἡγέτας νὰ ἔχουν τὰ στρατηγικὰ σχέδιά των, ποὺ ἀσφαλῶς ἔχουν. Οἱ λαοὶ καὶ οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ρήτορες ἐξέσχισε τὴν συνθήκην τοῦ Λοκάρνο καὶ κατέλαβε τὴν Ρηναυίαν. Τὸ 1938 εἰσῆλθεν εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ κατέλαβε τὴν Σουδητίαν. Τὸ 1939 ἐξηφάνισε τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Πολωνίαν. Αἱ ἐνέργειαι αὗται ἐδημιούργησαν εἰς πολλοὺς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶνε ἀνίκανος νὰ παίξῃ παιγνίδι ὑπομονῆς. Ἀλλ' ἡ εὐρύτατα διαδεδομένη ἐν Ἀγγλίᾳ τοιαύτη γνώμη ἀποδεικνύει πόσον παρεξηγοῦμεν τὸν Χίτλερ καὶ τὸν χιτλερισμόν. Μέχρι τοῦ 1939 ἡ πλειοψηφία εἰς τὴν χώραν μας εἶχε τὴν γνώμην, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁ ἐθνικοσοσιαλισμὸς διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν γερμανικῶν διεκδικήσεων. Μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς Τσεχοσλοβακίας πλῆθος Ἄγγλων ἐπίστευεν, ὅτι ὁ Χίτλερ ἐπεδίωκεν ἁπλῶς τὴν συγκέντρωσιν ὁλοκλήρου τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους εἰς ἓν κράτος. Μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τοῦ γερμανορρ

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Ἀργυρέ, ΑΙΘΗΣ. Ἀγάπη, ΙΝΤΕΑΛ. «Μαζίκια», Σκιβίδρομος, ΚΟΡΟΝΙΣ. Ἀγνοί, ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ Ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως», ΠΑΛΛΑΣ. Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγκαλιᾶς σιδηροφρίδας κῆς ἀγγέλου ἀπὸ τὸν Ἅγιον Βενιζέλατος μαχαίρι.

ΑΣΤΥ. «Τὸ τρίφυλλο ἔλπιστμα», ΑΤΤΙΚΟΝ. «Γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς», ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τὸ λυκόφως μιᾶς ζωῆς», ΕΣΠΕΡΙΟΣ. Ἀλκαζάρ», ΕΛΠΙΣ. «Ἀλκαζάρ», ΕΛΛΑΣ. «Ἤμουν μία κοριτσάκα», ΠΑΝΘΕΟΝ. Ἀγνοί.

ΡΙΤΖ. «Πανικός γιαλίκι», ΕΛΛΗΝΙΣ. «Ἀπὸ τὸ κ.», ΤΙΤΑΝΙΑ. «Μπαστρέμαν» (Β' ἑβδ.)

ΑΛΑΝΙΡΑ. «Ὁ υἱός τοῦ Ταρζᾶν», ΑΛΑΣΚΑ. «Ὁ ἀγνοούμενος», ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Μανταλένας», ΑΣΤΡΑ. «Μία δεδομένη ἀναζήτηση», ΒΟΥΛΓΑΡΗ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγκαλιᾶς», ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ἀθῆνες τῶν κρεαλίων», ΘΗΣΕΥΣ. «Κλοῦζερ», ΚΑΛΛΙΣΤΟ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ζωῆς», ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Φεγγὰρ Μεσοπόλεως», ΠΩΝ ΠΩΝ. «Ἀγνοί», ΟΡΦΕΥΣ. (Βοκλ.). «Τὸ μπαρ τῶν ἀγνοουμένων».

ΠΑΝΑΙ (Πόρος). «Ἀγάπη Ἑστιᾶ», ΠΑΝΑΣΗΝΑΙΚΟν. «Ἑλένη Ἑστιᾶ».

ΦΟΙΒΟΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Μονμπλάν».

Πειραιώς και Προαστίων

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Ἡ υἱοθεσία τοῦ κομπρεμᾶ», ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγκαλιᾶς», ΚΑΛΙΠΟΣ. «Τὸ ἀλκαζάρ μιᾶς ζωῆς», ΠΑΛΛΑΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγκαλιᾶς», ΠΕΡΙΚΛΗΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγκαλιᾶς», ΣΠΟΡΤΙΚ. «Ἀμπρομαλὶ φόνο Ἔρρολ».

ΓΚΡΕΤΑ. «Δόλος μιᾶς νύφης», ΔΙΟΝΥΣΟΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγκαλιᾶς», ΚΥΣΤΑΛΛΑ (Λαρ.). «Κυνηγοὶ μιᾶς ἀγάπης».

ΚΡΟΝΟΣ (Ν. Ἴων). «Ἔνοχος τοῦ ἔρωτος».

Διευθυντὴς ὑπογραφῶν
Ἐμμ. Γ. Κασιμάτης
Μεθόρια — Μαγνησία 13

Ξένα βιβλία

Ἡ πολιορκία τῶν Παρισίων

Ὑπὸ Ζώρζ Ντυδύ

Εἰς τὴν συλλογὴ «Ἱστορία», ἐκ. «Ὀδυσσ. Μελλᾶ-Γιατρᾶ», ἐκδίδεται ἡ μυθιστορία τοῦ μεγαλυτέρου πεζογράφου τῆς Γαλλίας Ζώρζ Ντυδύ, μὲ θέρος τὴν ἐπανάσταση τῶν ἐργατῶν τῶν τῶν Παρισίων τὸν Ἰούνιο τοῦ 1848.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐπαναστάσεως ἐλαβε τέσσερις τὴν ἡμέρας. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς πόλεως, ὅπου κατοικοῦν οἱ ἐργάται. Ἡ ἐξέγερσις ἐπιτυγχάνει τὴν ἀρχὴν νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἀστικῶν τῶν ἀνατολικῶν συνοικιῶν. Ἀλλὰ ἡ ἐξέγερσις ἀναπτύσσεται καὶ ἐξαπλώνεται ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ πρὸς τὴν δυτικὴ πλευρὰ τῆς πόλεως, ὅπου κατοικοῦν οἱ ἀστοί. Ἡ ἐξέγερσις ἀποκτᾷ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπαναστάσεως ἐκδιώκεις τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀστικῆς τάξεως. Ἡ ἐπανάστασις ἐπιβάλλει τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἀστικῶν τῶν δυτικῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως. Ἀλλὰ ἡ ἐξέγερσις ἀρχίζει νὰ ἀποκτᾷ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐξωτερικῆς πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως ἐναντίον τῆς ἐξουσίας τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Ἡ ἐξέγερσις ἀρχίζει νὰ ἐξαπλώνεται ἐκεῖ ὅπου κατοικοῦν οἱ ἐργάται. Ἡ ἐξέγερσις ἐπιτυγχάνει τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἀστικῶν τῶν ἀνατολικῶν συνοικιῶν τῆς πόλ

Η ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΣΚΑΦΩΝ

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΝΗΟΠΟΜΠΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἐσημειώθη νέα ἔντασις τοῦ κατὰ θάλασσαν πολέμου, χαρακτηρισθεῖσα ἰδιαιτέρως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῶν Γερμανῶν νὰ τορπιλλίζουν ἀδιακρίτως πᾶν σκάφος προσεγγίζον ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως εἰς τοὺς ἀγγλογαλλικοὺς λιμένας ἐλέγχου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ τὴν συστηματοποίησιν τῆς διώξεως τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων. Κατ' ἀνεπισήμους πληροφορίας τῶν ἐνταῦθα ναυτικῶν κύκλων, ὑπολογίζεται ὅτι τὰ καταστραφέντα μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν συμμάχων γερμανικὰ ὑποβρύχια ἀνέρχονται εἰς 50. 'Αρμοδίως ἀνεκοινώθη σήμερον ὅτι ὁ γερμανικὸς ἰσχυρισμός, καθ' ὃν ἡ ἀγγλικὴ ναυτικὴ βάσις τοῦ Σκάπα Φλόου ἐκλείσθη, εἶνε ἀνακριβής. Ἐπίσης διεψεύσθησαν ἁρμοδίως αἱ γερμανικαὶ πληροφορίαι ὅτι τὰ ἀγγλικὰ θωρηκτὰ «Χούντ», «Νέλσων», «Ρηπῶλς» καὶ «Οὐωρσπάϊτ», ὑπέστησαν βλάβας συνεπείᾳ ἐχθρικῆς ἐνεργείας.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» δημοσιεύει ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Κυριαρχία τῶν θαλασσῶν», εἰς τὸ ὁποῖον λεγει ὅτι τὴν 23ην ἑβδομάδα τοῦ πολέμου τὰ καταστραφέντα ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἐμπορικὰ σκάφη ἀποτελοῦν «μικρὸν μόνον τμῆμα τῶν καταστραφέντων ὑπὸ τοῦ Ράϊχ τῶν Χοεντζόλερν». Εἰδικῶς αἱ ἀπώλειαι εἰς τὰς νηοπομπὰς εἶνε 1 πρὸς 500. «Αἱ περιπολίαι τοῦ στόλου μας καὶ τῶν ναρκοσυλεκτίδων μας προασπίζουν τὸ ἐμπόριον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Ἡ σκληροτέρα ἐργασία ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὰ μικρὰ σκάφη καὶ τὸ Ναυαρχεῖον ἐζήτησε 10.000 ἀκόμη ἁλιεῖς διὰ νὰ ἐνισχύση τὴν ὑπηρεσίαν περιπολιῶν. Τὸν Νοέμβριον κατετάγησαν 10.000 ἐθελονταί. Εἰς τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος πολέμου ἡ Ἀγγλία εἶχεν 60.000 ἁλιεῖς εἰς τὰς ναρκοσυλλέκτιδας. Οὔτε τὰ σκάφη, οὔτε οἱ ἄνδρες ἐλλείπουν σήμερον».

Ἀφ' ἑτέρου, ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν τορπιλλισμῶν οὐδετέρων πλοίων, ἔχει προκαλέσει ζωηρὰν ἐξέγερσιν εἰς τὰς οὐδετέρας χώρας καὶ δὴ εἰς τὰς σκανδιναυϊκάς, ὁ τύπος τῶν ὁποίων εἶνε ἀρκετὰ ἐκφραστικὸς ἐν προκειμένῳ. Ἡ νορβηγικὴ ἐφημερὶς «Νταγκμπλάντεντ» γράφει: «Αἱ πράξεις διας ἐναντίον εἰρηνικῶν πλοίων δὲν δικαιολογοῦνται περισσότερον ἀπὸ τὸ ἑὰν μία συμμορία γκάγκστερς διεκήρυσσεν αἰφνιδίως ὡρισμένας περιφερείας μιᾶς πόλεως ὡς ζώνας ἐπιχειρήσεων». Ἡ ἐφημερὶς «Τίντενστεγκν» γράφει: «Ἡ θέσις τῶν οὐδετέρων ἔχει ἀποβῆ τόσον σοβαρά, ὥστε νὰ παρίσταται ἀνάγκη ἐπανεξετάσεως τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας σχέσεων».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. — Ἐπισήμως ἀνεκοινώθησαν λεπτομέρειαι τινὲς τοῦ τρόπου καθ' ὃν συνεργάζονται αἱ γαλλικαὶ καὶ ἀγγλικαὶ ναυτικαὶ δυνάμεις εἰς τὰς νηοπομπάς. Ἐκτὸς τῆς συνοδείας, τὴν ὁποίαν ἀπετέλεσαν διὰ τὴν μεταφορὰν στρατευμάτων ἐκ τῶν γαλλικῶν ἀποικιῶν εἰς Γαλλίαν, καθὼς καὶ Γάλλων στρατιωτῶν εἰς ἀπομεμακρυσμένας ἠπείρους, τὰ γαλλικὰ ἀντιτορπιλλικὰ μαζὶ μὲ βοηθητικὰ σκάφη καὶ ἀεροπλάνα ἐπροστάτευσαν τὰς μεταφορὰς τοῦ ἀγγλικοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος εἰς Γαλλίαν. Ἡ προστασία τῆς νηοπομπῆς τῶν μεταγωγικῶν, τὰ ὁποῖα μετέφερον τὸ δεύτερον καναδικον σῶμα εἰς Ἀγγλίαν, εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς Γάλλον ναύαρχον, γαλλικὸν δὲ καταδρομικὸν συμμετεῖχε τῆς συνοδείας, ἡ ὁποία παρηκολούθει τὰ μεταγωγικὰ τὰ μεταφέροντα τὰ στρατεύματα ἐξ Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας, τὰ ὁποῖα ἀπεβιβάσθησαν τελευταιως εἰς Αἴγυπτον. Ἐκτὸς τῶν νηοπομπῶν ἐξ ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων, τὰς ὁποίας ὠργάνωσε τὸ ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον καὶ εἰς τὰς ὁποίας περιελήφθησαν καὶ ἀτμόπλοια διαφόρων ἐθνικοτήτων, τὸ γαλλικὸν Ναυαρχεῖον ὠργάνωσεν ἰδίας νηοπομπας, αἱ ὁποῖαι ἐταξίδευσαν συνοδευόμεναι ἀποκλειστικῶς ἀπὸ γαλλικὰς ναυτικὰς μονάδας. Εἰς τινας μάλιστα περιπτώσεις νηοπομπαὶ ὀργανωθεῖσαι ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐταξίδευσαν συνοδευόμεναι μόνον ὑπὸ γαλλικῶν πολεμικῶν. Μεταξὺ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου καὶ τῆς 10ης Φεβρουαρίου ὠργανώθησαν 116 γαλλικαὶ νηοπομπαί, 33 δὲ ἄλλαι ἐταξίδευσαν ὑπὸ συνοδείαν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν πολεμικῶν. Ἐπὶ 100 ἀτμοπλοίων, συνοδευθέντων ἀποκλειστικῶς ὑπὸ γαλλικῶν ναυτικῶν μονάδων, 4 μόνον ἐδυθίσθησαν συνεπείᾳ ἐχθρικῆς ἐνεργείας.

Η ΚΑΘΕΛΚΥΣΙΣ ΝΕΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Οἱ ἀγγλικοὶ ναυτικοὶ κύκλοι ἀσχολοῦνται μὲ τὰς διατυπουμένας κατ' αὐτὰς ἐκ Βερολίνου πληροφορίας περὶ προσεχοῦς ἐντάσεως τοῦ ὑποβρυχιακοῦ πολέμου. Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνταῦθα πληροφορίας πρόκειται, πράγματι, ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἑβδομάδων νὰ καθελκυσθοῦν ἀρκετὰ ἐκ τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων, τὰ ὁποῖα παρηγγέλθησαν τὸ παρελθὸν θέρος. Θεωρεῖται ἐπίσης βέβαιον ὅτι οἱ Γερμανοὶ εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐντείνουν τὴν παραγωγὴν ὑποβρυχίων ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς ἢ δύο τυποποιημένων σχεδίων. Οἱ Γερμανοί, κατὰ τὰς ἐκ Βερολίνου πληροφορίας, ἰσχυρίζονται ὅτι συντόμως θὰ εἶνε ἱκανοὶ νὰ θέτουν ἐν ὑπηρεσίᾳ 1 ὑποβρύχιον καθ' ἡμέραν. Οἱ ἀγγλικοὶ ναυτικοὶ κύκλοι ὅμως ἀρνοῦνται νὰ δεχθοῦν τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτὸν καὶ φρονοῦν ὅτι οἱ Γερμανοὶ δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ὑπερβοῦν τὴν παραγωγὴν τῶν 2 ὑποβρυχίων καθ' ἑβδομάδα, οὔτε θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ θέσουν ἐν κινήσει πλέον τῶν 80 ὑποβρυχίων ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους.

Οἱ ἀγγλικοὶ κύκλοι ἐπίσης φρονοῦν ὅτι θὰ εἶνε δυσχερὴς ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ἀνδρῶν δια τὴν ἐπάνδρωσιν τῶν νέων ὑποβρυχίων. Ὑποστηρίζουν δὲ ὅτι οἱ κυβερνῆται καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ὑποβρυχίων πρέπει νὰ ἔχουν ὁ—9 ἐτῶν προϋπηρεσίαν θαλάσσης.

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΖΥΡΙΧΗ, 17. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὰ σημερινὰ γεγονότα παρουσιάζονται ὑπὸ περίεργον ὄψιν ὅταν ἐνθυμηθῆ κανεὶς μερικὰ γεγονότα τῆς παρελθούσης δεκαετίας καὶ ὅτι ὀπίσω τότε δὲν προεκάλεσαν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν. Τὸ 1929 ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Βερολίνον ἕνα μυθιστόρημα τοῦ Μὰξ-Ρενὲ "Ες μὲ τὸν τίτλον «Παρτενάου», ὅπου ὁ συγγραφεὺς ἐφαντάζετο τὴν διάλυσιν τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Πολωνίας ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς Ρώσους. Τέλος τὸ Βερολίνον καὶ ἡ Μόσχα συνάπτουν συμφωνίαν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν. "Ολα τὰ ρωσικὰ χωρία, μέχρι τῶν ἄκρων τῆς Σιβηρίας, ὑποχρεοῦνται νὰ δεχθοῦν μίαν τσεχικὴν ἢ πολωνικὴν ἀγροτικὴν οἰκογένειαν, οἱ δὲ ἐργάται ἀποστέλλονται εἰς τὰς πόλεις.

Τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ ποὺ παρουσιάζεται σήμερον ὡς καταπληκτικὴ προφητεία, ἐγράφη τὴν ἐποχὴν ποὺ ἠνθίζεν ἡ πολιτικὴ τοῦ Λοκάρνο, ἡ ὁποία εἶχε σκιάσει τὴν γερμανορρωσικὴν συνεργασίαν ποὺ εἶχεν ἐγκαινιασθῆ διὰ τῆς συμφωνίας τοῦ Ραπάλλο, τὴν ὁποίαν ὅμως ὑπεστήριζον πάντοτε οἱ στρατιωτικοί.

Ὑπωσδήποτε ἓν μέρος τοῦ προγράμματος ποὺ ἀνεπτύσσετο εἰς τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ ἐπραγματοποιήθη. Μένει τὸ δεύτερον μέρος τοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖον ἐπίσης φαίνεται εἰσερχόμενον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως.

Ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν Γερμανῶν τῶν Βαλτικῶν χωρῶν, ἡ ὁποία κατέπληξε τὸν κόσμον διότι ἀπετέλει ἐγκατάλειψιν σπουδαιοτάτων θέσεων διὰ τὴν Γερμανίαν, πρέπει νὰ περιληφθῆ εἰς τὸ εὐρὺ αὐτὸ σχέδιον τοῦ ἐκγερμανισμοῦ: πρόκειται περὶ 100.000 ἀνθρώπων περίπου. Εἰς αὐτοὺς πρέπει νὰ προστεθῆ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν Τυρολέζων ποὺ ἐγκαταλείπουν τὸν Ἄνω Ἀδίγην μετὰ τὴν μετὰ τῆς Ἰταλίας συμφωνίαν καὶ οἱ Γερμανοὶ τῆς Γαλικίας καὶ τῆς Βολυνίας ἐπανέρχονται εἰς τὸ Ραΐχ κατόπιν παρομοίας συμφωνίας μὲ τὴν Μόσχαν: 68.000 διέθησαν ἤδη τὰ σύνορα.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐπιτάξεων

Κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προεκλήθη καὶ ὑπεγράφη Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου διορίζονται ὡς μέλη τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων στρατιωτικῶν ἐπιτάξεων διὰ τὸ ἔτος 1940 εἰς τὸν νομὸν Ἀττικοδοιωτίας οἱ ἑξῆς:

Τακτικά: Ἀνδρ. Κωστήρης καὶ Κ. Παπαγεωργίου, πρωτοδίκαι, Δημ. Μπαλαφούτης ἀντισυνταγματάρχης πεζικοῦ. Α. Σμερτζάκης ταγμ. ἐπιμελητείας καὶ Κ. Οἰκονομίδης Οἰκονομ. Ἔφορος καὶ ἀναπληρωματικά: Κ. Κωτσόβολος καὶ Ι. Γαϊτάνος πρωτοδίκαι, Π. Μπελίτσας ταγμ. πεζικοῦ. Β. Μπουζαλᾶς λοχ. πεζικοῦ καὶ Γ. Γιανόπουλος Οἰκονομικὸς Ἔφορος.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΑΡΚΙΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἡ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καταρτισθεῖσα πρὸ καιροῦ ἐπιτροπὴ ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἑτέρων εἰδικῶν ἐπιστημόνων, συνελθοῦσα ἐπανειλημμένως καὶ μελετήσασα λεπτομερῶς καὶ ἐπισταμένως τὸ ὅλον ζήτημα τῆς ὀργανώσεως τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ καρκίνου ἐν Ἑλλάδι, κατέληξεν εἰς τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα: α') Ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡ ὑπὸ τοῦ κράτους ἐνίσχυσις τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου πρὸς συμπλήρωσιν καὶ τελειοποίησιν τῶν διαγνωστικῶν καὶ θεραπευτικῶν αὐτοῦ μέσων, ἵνα τοῦτο ἐκπληρώσῃ πληρέστερον τὸν προορισμόν του καὶ ἰδιαίτατα, ὅπως ἐπιτευχθῇ διὰ τούτου ἡ εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέρα κλίμακα ἐφαρμογὴ τῶν ἐνδεικνυομένων θεραπειῶν διὰ τῶν ἀκτίνων Ραϊντγκεν καὶ τοῦ ραδίου εἰς τοὺς ἐκ καρκίνου πάσχοντας καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ἀπόρους. β') Ὅτι θεωρεῖ τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν τοῦ καρκίνου ὡς τὸ πρωταρχικὸν μέσον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κατὰ τοῦ καρκίνου ἀγῶνος καὶ συνεπῶς, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ διὰ παντὸς τρόπου ἡ κατάρτισις τῶν ἰατρῶν καὶ ἡ μετεκπαίδευσις αὐτῶν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαίρου διαγνώσεως τῆς νόσου καὶ ὅτι πλὴν τῶν ἰατρῶν δέον καὶ τὸ βοηθητικὸν ἰατρικὸν προσωπικόν, ὡς ἡ μαῖα, ἡ ἐπισκέπτρια ἀδελφὴ καὶ ἀδελφὴ νοσοκόμος νὰ ἀποκτήσωσιν ὡρισμένας σαφεῖς γνώσεις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου. γ') Ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ κατὰ τοῦ καρκίνου ἀγῶνος πρέπει νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς στενῆς συνεργασίας τῶν χειρουργικῶν τμημάτων τῶν νοσοκομείων μετὰ τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου. δ') Ὅτι ἡ ἐνεργουμένη σήμερον παρὰ τοῦ κράτους ἀνέγερσις νοσοκομείων εἰς τὸ κέντρον καὶ τὰς ἐπαρχίας, περιλαμβανόντων πλήρη χειρουργικὰ τμήματα, ἱστιολογικὰ ἐργαστήρια ὡς καὶ ἀκτινοδιαγνωστικά, τινῶν δὲ καὶ ἀκτινοθεραπευτικὰ ἐργαστήρια, θέλει σπουδαίως συμβάλῃ εἰς τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν καὶ τὴν ἐνδεδειγμένην ἐπέμβασιν ἐπ ἰτὼν πασχόντων καὶ ὅτι ὡσαύτως τὰ ἱδρύομενα ἀνὰ τὸ κράτος πολυϊατρεῖα θὰ συμπληρώσωσι τὰ κέντρα τῆς ἐγκαίρου διαγνώσεως τῶν πασχόντων. ε') Ὅπως καταβληθῇ ἡ δέουσα ἐνέργεια διὰ τὴν κατάλληλον συστηματοποιημένην καὶ ψυχολογικὴν διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῆς νόσου ταύτης, καὶ στ') Ὅπως συσταθῇ εἰδικὴ ὑπηρεσία ἔχουσα τὸ κῦρος τῆς κρατικόν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς δράσεως καὶ ἐνεργείας πρὸς ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐνεργειῶν καὶ τὸν συντονισμὸν αὐτῶν διὰ τὴν γενικωτέραν καὶ ἐξελικτικὴν διεξαγωγὴν τοῦ κατὰ τοῦ καρκίνου ἀγῶνος.

Αἱ ὀργανωτικαὶ ἀδυναμίαι τῆς Ρωσίας

Σοβιετικαὶ ὁμολογίαι

ΡΩΜΗ, 17. — Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Στέφανι ἐκ Μόσχας, ἡ ἐφημερὶς «Πράβδα» εἰς κύριον ἄρθρον της ἀσχολεῖται καὶ πάλιν μὲ τὸν ἐξαιρετικῶς μέγαν ἀριθμὸν ὑπαλλήλων οἱ ὁποῖοι ἀπασχολοῦνται εἰς τὰς κεντρικὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας τῶν Σοβιὲτ καὶ μὲ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν εἰδικευμένων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα παραγωγῆς, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰ ἀγροτικά. Ἡ ἐφημερὶς ἐκφράζει τὴν λύπην της διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μεταφορὰ εἰδικευμένων ἀνθρώπων ἐκ τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν ὕπαιθρον συντελεῖται βραδύτατα καὶ κατὰ τρόπον πλημμελῆ. Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐφημερὶς παρατηρεῖ ὅτι μόνον εἰς τὸ Καζακστὰν ἀπαιτοῦνται 6.000 εἰδικευμένοι ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι, ἐναντι δὲ αὐτῶν αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ ἐπιτροπάτου Γεωργίας ἐξέδωκαν φύλλα πορείας μόνον διὰ 1.500, οἱ ὁποῖοι οὔτε αὐτοὶ ἀνεχώρησαν εἰσέτι διὰ τὸν πρὸς ὃν ὅρον. Εἰς ἄλλο ἄρθρον της ἡ «Πράβδα» τονίζει ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐμποροικοῦ πεδίου ἐπικρατεῖ βαρυτάτη ἀμέλεια καὶ ἀνικανότης τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ τονίζει ὅτι ὁ ἀνεφοδιασμὸς τοῦ πληθυσμοῦ εἰς ἐμπορεύματα καὶ εἰς παντοειδῆ προϊόντα συντελεῖται μὲ μεγάλην βραδύτητα, λόγῳ τοῦ ὅτι ἔχουν παραλύσει ὅλαι αἱ μεταφοραὶ καὶ ὅτι μεγάλαι σπατάλαι γίνονται τόσον ἐντὸς τῶν πόλεων, ὅσον καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον.

ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΣΥΝΕΧΙΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΛΑΝΔΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΟΙ ΦΙΛΛΑΝΔΟΙ ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΟΥΝ ΙΣΩΣ ΕΦΕΞΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΚΛΕΦΤΟΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν μέχρι τῆς στιγμῆς πληροφοριῶν συνάγεται, ὅτι οἱ Φιλλανδοὶ δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ κρατήσουν μέχρι τέλους τὴν γραμμὴν Μαννερχαΐμ, μολονότι, ὡς φαίνεται, διατηροῦν ἀκόμη τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς λεγομένης δευτέρας γραμμῆς τῆς ἀντιστάσεώς των. Εἰς τὴν ἀποψιν αὐτὴν ἀγονται οἱ ἀρμόδιοι στρατιωτικοὶ κύκλοι ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ πρώτη γραμμὴ τῶν Φιλλανδῶν ὑπέκυψε μόλις ἐδέχθη ἰσχυρὸν πλῆγμα τῶν Ρώσων, εἶνε δὲ φυσικὸν καὶ ἡ δευτέρα νὰ ἔχῃ τὴν ἰδίαν τύχην δεδομένου, ὅτι ἡ ἀμυνά της δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε καλυτέρα τῆς πρώτης. Κατὰ συνέπειαν, γεννᾶται μόνον τὸ ζήτημα ἂν ἡ ρωσικὴ ἐπίθεσις θὰ συνεχισθῇ μὲ τὴν ἰδίαν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε σφοδρότητα. Περίπτωσις τῆς μειώσεως τῆς ἐντάσεως τῆς ἐπιθέσεως ὑπάρχει μόνον ἂν αἱ ἀπώλειαι εἶνε τόσον μεγάλαι, ὥστε αἱ μεραρχίαι τῶν Ρώσων νὰ ἔχουν ὑποστῆ δυσαναπλήρωτα κενά. Ἐπίσης ὑπάρχει μία πιθανότης νὰ ἐμειώθησαν τὰ ρωσικὰ πυρομαχικά, λόγῳ τῆς γενομένης κολοσσιαίας σπαταλης. Ὡς μεταδίδουν οἱ Φιλλανδοί, ὁ ὄγκος τοῦ πυρὸς εἶνε πρωτοφανής, ἐπιδεινώνει δὲ ἔτι μᾶλλον τὴν θέσιν των ἡ σχεδὸν ἀνενόχλητος δρᾶσις τῶν ρωσικῶν ἀεροπλάνων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἐξαημέρου ρίπτουν συνεχῶς χάλαζαν βομβῶν, ἰπτάμενα εἰς ἐλάχιστον ὕψος. Ὁ ὄγκος τῆς ρωσικῆς ἀεροπορίας εἶνε τόσον μέγας, ὥστε τὰ φιλλανδικὰ ἀεροπλάνα ἀδυνατοῦν νὰ ἀπομακρύνουν τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς Καρελίας. Οἱ Φιλλανδοὶ θὰ ἠδύναντο ἴσως νὰ σώσουν τὴν κατάστασιν ἂν διέθετον ἐπαρκῆ στρατεύματα, ὥστε ν' ἀναλάβουν ἀντεπίθεσιν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δὲν διαθέτουν οὔτε ἀριθμὸν οὔτε ὑλικόν. Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ὅτι ἡ πιθανωτέρα περαιτέρω ἐξέλιξις τῶν ἐπιχειρήσεων θὰ εἶνε ἡ κατωτέρω: Οἱ Ρῶσοι, ἐπωφελούμενοι τῆς συντριπτικῆς ὑπεροχῆς των, θὰ συνεχίσουν τὴν πίεσίν των πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Βιϊπούρι, ὅταν δὲ καταλάβουν τὴν πόλιν αὐτήν, τὸ μέτωπον τῆς Καρελίας θὰ ἔχῃ κατ' ἀνάγκην καταρρεύσει καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις τῶν φιλλανδικῶν δυνάμεων περαιτέρω θὰ εἶνε ἐξαιρετικῶς δυσχερής, διότι μόνος τρόπος διαφυγῆς των θὰ εἶνε πρὸς βορρᾶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως αὐτὴν ἡ πρὸς τὸ Χέλσινκι ὁδὸς θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ μαζὶ δὲ μὲ αὐτὴν θὰ παραμείνῃ ἀφύλακτος ὁλόκληρος ἡ κυρίως Φιλλανδία. Ἡ συνέχισις τοῦ ἀγῶνος μετὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ μετώπου τοῦ ἰσθμοῦ θὰ εἶνε λίαν ἀμφίβολος, διότι οἱ Φιλλανδοί, ἀφοῦ δὲν κατώρθωσαν νὰ κρατηθοῦν εἰς τὸ ὀχυρωμένον μέτωπον, ἔχουν πολὺ ὀλιγωτέρας πιθανότητας νὰ διατηρήσουν τὰς θέσεις των ἐπὶ ἀναπεπταμένου πεδίου, στερούμενοι τοῦ φρουριακοῦ πυροβολικοῦ των καὶ καταπεπονημένοι. Περίπτωσις ἐπαναλήψεως τῶν ἐπιτυχῶν ἀντεπιθέσεων τῆς Σάλλα καὶ τοῦ Σουόμο Σάλμι δὲν ἀντιμετωπίζεται, διότι εἰς τὰ βόρεια αὐτὰ μέτωπα ὁ ἀγὼν ἔχει τὴν μορφὴν κλεφτοπολέμου ἐλλείψει συγκοινωνιῶν καὶ συνεπείᾳ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν, ἐνῷ εἰς τὴν νότιον Φιλλανδίαν ἡ ρωσικὴ δύναμις εἶνε πολυάριθμος καὶ ἀρτιώτερον ἐξωπλισμένη τεχνικῶς καὶ ἐγγὺς τῶν βάσεων τοῦ Λένινγκραντ καὶ τῆς Κρονστάνδης ὁπόθεν ἡ μεταφορὰ ὑλικοῦ εἶνε εὐχερής, χάρις εἰς τὸ πυκνὸν συγκοινωνιακὸν δίκτυον. Τέλος ὑπάρχει καὶ ὁ ψυχολογικὸς παράγων, ὁ ὁποῖος εἶνε φυσικὸν νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ φιλλανδικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα θὰ εὕρουν τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀντιληφθοῦν, ὅτι πιθανότης ἐξωθεν βοηθείας δὲν ὑπάρχει. Ἂν ὅμως παρὰ ταῦτα, τὸ φιλλανδικὸν ἐπιτελεῖον ἀποφασίσῃ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα, τότε θὰ διεξαγάγῃ τοῦ λοιποῦ ἐπιχειρήσεις κλεφτοπολέμου μόνον, ἀποφεύγον τὰς ἐκ παρατάξεως συγκρούσεις καὶ ἐπωφελούμενον τῶν εὐνοϊκῶν συνθηκῶν, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ Φιλλανδία διὰ πόλεμον τοῦ εἴδους αὐτοῦ.

Πάντως, κατὰ τοὺς γερμανικοὺς κύκλους, ἡ προτιμοτέρα λύσις διὰ τοὺς Φιλλανδοὺς εὑρίσκεται πλέον εἰς τὴν προσπάθειαν εἰρηνεύσεως. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἀποκρύπτουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς θὰ ἐδέχοντο νὰ μεσολαβήσουν παρὰ τῷ Κρεμλίνῳ, ἂν ἡ φιλλανδικὴ κυβέρνησις τὸ ἐζήτει, ἐλπίζουν δὲ ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ στάσις τῆς Μόσχας θὰ εἶνε μᾶλλον διαλλακτική, διότι, μετὰ τὰς ρωσικὰς ἐπιτυχίας, δὲν γεννᾶται πλέον ζήτημα φθορᾶς τοῦ σοβιετικοῦ γοήτρου ἀπὸ μίαν συμβιβαστικὴν λύσιν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεγάλης ρωσικῆς ἐπιθέσεως ἤρχισε συζητούμενον μεταξὺ τῶν γερμανικῶν στρατιωτικῶν κύκλων τὸ ζήτημα τοῦ ἂν εἶνε δυνατὴ ἡ διάσπασις ἑνὸς ὀχυρωμένου μετώπου. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου αἱ γνῶμαι διχάζονται καὶ ἄλλοι μὲν φρονοῦν, ὅτι ἡ διάσπασις τῆς γραμμῆς Μαννερχαΐμ ἀποτελεῖ τὴν καταδίκην ὅλων τῶν ὀχυρῶν γραμμῶν ἀντιστάσεως, ἄλλοι δέ, οἱ καὶ ἐγκυρότεροι, εἶνε τῆς γνώμης, ὅτι αἱ συνθῆκαι τοῦ ἐν Φιλλανδίᾳ πολέμου εἶνε ὅλως ἰδιάζουσαι καὶ συνεπῶς ἡ ρωσικὴ ἐπιτυχία δὲν λύει τὸ πρόβλημα. Οὕτω τονίζεται, ὅτι οἱ Ρῶσοι διέθετον μεγίστην ὑπεροχὴν ὑλικοῦ, ὅτι εἶχον ἀπόλυτον κυριαρχίαν τοῦ ἀέρος καὶ ὅτι σχεδὸν δὲν διέτρεχον κίνδυνον ἀντεπιθέσεως τοῦ ἀντιπάλου, διατηροῦντες τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐνεργείας εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ ἐπίθεσίς των ἔχει τὸν χαρακτῆρα ἀσκήσεων. Δὲν εἶνε ὅμως δυνατὸν νὰ συμβῇ τὸ ἴδιον προκειμένου περὶ στρατοῦ ἀμυνομένου, μὴ ὑστερούντος ἀριθμητικῶς, ἔχοντος τὰ ἴδια μὲ τὸν ἐπιτιθέμενον ὅπλα καὶ δυναμένου νὰ ἐνεργήσῃ ἀντεπιθέσεις καὶ ἐπιχειρήσεις ἀντιπερισπασμοῦ εἰς εὐρείαν κλίμακα. Τέλος τονίζεται ὅτι ἡ γραμμὴ Μαννερχαΐμ ἦτο μὲν καλῶς ὠργανωμένη, ἀλλὰ πάντως ὑστέρει σημαντικῶς τῶν ἀμυντικῶν ἔργων τοῦ δυτικοῦ μετώπου, ὅπως π. χ. ἡ γραμμὴ Ζίγκφριντ.

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΛΗΡΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΦΟΡΤΗΓΩΝ

Ὑπεγράφη συλλογικὴ σύμβασις μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων ναυτεργατικῶν ὀργανώσεων καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν, διὰ τῆς ὁποίας καθορίζεται ὅτι ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμενοι οἱ ἐκ τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐμπολέμου καταστάσεως προελθόντες κίνδυνοι θὰ καταβάλλεται ἐπὶ πλέον τοῦ καθωρισμένου βασικοῦ μισθοῦ εἰς τὰ πληρώματα τῶν φορτηγῶν πλο